

BOG

JEG ANERKENDER IKKE LÆNGERE JERES AUTORITET (/BOEGER/JEG-ANERKENDER- IKKE-LÆNGERE-JERES-AUTORITET- MANIFEST)

Af Glenn Bech (/forfattere/glenn-bech) (2022)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/jeg-ankender-ikke-laengere-jeres-autorit-et-manifest) for at anmelde

Glenn Bech retter et glødende og kraftfuldt opråb mod klassesamfundets evige ekskludering i voldsomt sympatisk projekt.

LÅN PÅ EBLIBJOTEKET

[\(HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?\)](https://bibliotek.dk/da/search/work/)

SEARCH_BLOCK_FORM=670970-

BASIS%3A62937106&FRAGMENT-CONTENT)

TAGS:

DEN KREATIVE KLASSE (/TAXONOMY/TERM/11976) HOMOFOB (/TAXONOMY/TERM/13713)
HOMOSEKSUALITET (/TAXONOMY/TERM/4500) HYLLERI (/TAXONOMY/TERM/4657)
KLASSEFORSKELLE (/TAXONOMY/TERM/5597) PROVINS (/TAXONOMY/TERM/6611)
SOCIAL LÆSTØDELSE (/TAXONOMY/TERM/5748) STORBYEN (/TAXONOMY/TERM/13872)
UNDERKLASSEN (/TAXONOMY/TERM/10883)

ANMELDELSE

30 sep.22

(/users/britta-riis-langdahl)

Af Britta Riis Langdahl (/users/britta-riis-langdahl)
Redaktør

Glenn Bech retter et glødende og kraftfuldt opråb mod klassesamfundets evige ekskludering i voldsomt sympatisk projekt.

Klassekampen rejser sig og generobrer sproget i dette manifest. Stemmen lyder fra et råbende dyb og opfordrer til kamp mod de privilegerede, der har magten over både sproget og kulturen. Glenn Bech har med sit kampskrift sat sig i front, når kampen skal kæmpes for at få alle med. Manifestet står lysende klart i sin analyse af samfundsproblemer, der kolliderer og eskaleres i et væk. I sprækkerne mellem sårbarhed og den kraftfulde vrede sprænger stemmen sig vej gennem de hierarkiske strukturer i det intense debatpolitiske langdigts rå sprog og gør os alle klogere.

Da Glenn Bech udgav sin autofiktive debutroman Farskibet (<https://litteratursiden.dk/boeger/farskibet-roman>) i 2021 blev der talt om en ny stemme, der tog erindringslitteraturen et nyt sted hen. Den barske opvækst i et arbejderhjem med farens selvmord som underkæmning danner baggrund for den vrede, der nu fortsætter som et opgør mod autoriteterne.

*"I dag er det drengen i mig
den trynede dreng
som har svært ved at anerkende middel- og overklassens lidelser
også dens kvinders"*

Bech sætter klassesamfundets forskelle i magt og muligheder i et nyt perspektiv. Der er ikke alene tale om en gængs klassekamp i kampen mod ulige levevilkår, mere gennemgribende for Bech er en kæmpe forståelseskløft og måden kulturens sprog ekskluderer og udskammer store dele af befolkningen på. Blandt andre personer, som er homoseksuelle ligesom forfatteren. Bech retter en rå kritik direkte og i du-form til *de privilegerede, den hårde kerne*, som udelukker og dikterer.

*"hvordan føles det at diktere en dagsorden?
lykkes det at fremstå venstreorienteret, selv om solidariteten næppe strækker sig ud over dig selv og dit følge."*

Bech smider en skarp hilsen til identitetspolitikken og woke-kulturen, som også ejes af de privilegerede. I hans optik findes der ingen frigørelse uden en klassekamp. Magten findes i sproget og klasse handler om selv fremstilling, sprog og smag, som langt fra alle har adgang til.

Et stærkt afsnit er, 'Provinsbøsser er Gud', hvor Bech udlægger homoseksuelles mangel på reelle muligheder for at leve et frit liv. Her blander Bech faktuelle informationer om undertrykkelsen med sine egne rå erfaringer, hvor kroppen er skrevet helt ind i den rystende diskrimination, der viser, hvor livsbegrænsende mangel på inkludering er.

*"Udelukkelse er indespærring."
"Gid det offentlige rum blev samme safe space for homoseksuelle som for heteroseksuelle."*

Fremstillingen af indskrænkning rammer som en kvalmende og klaustrofobisk begrænsning, der ligger i selve strukturen. Det er ikke behagelig læsning, og det er heller ikke hensigten.

*"Undskyld mig, men
fuck den gode læseoplevelse
en gang i mellem"*

Bech insisterer på sin stemme som et modsvar til det sprog, der skaber og bevarer klassesamfundet. Manifestets sprog er sprængt og råbt ud i afskærne bidder på siderne, det gentagne formsprog understreger vreden. Men i sprogets sprækker flyder også det sårbare og stille håb om bare at få lov til at være med, som den man er, uden at skulle forklare sig.

Bogen stiller spørgsmål, langer ud, og rækker ud efter, at vi reflekterer intersektionelt, så magtrelationerne kan forandres for alles bedste. Med skriften som vigtigste redskab placerer forfatteren sin indignerede stemme i verden, så det runger i alle afkroge.

Undertegnede overgiver sproget og definitionsretten til Glenn Bech med flere. Jeg, velmenende, heteroseksuelle, cis-kvinde af en kulturskribent, der jo *har det fucking easy*. Jeg giver mikrofonen videre til ham og dem - de som lever midt i skævvridningen og mærker homofobi og udskamning på egen krop. Derfor: Læs Glenn Bechs manifest – et overbevisende og vigtigt statement om strukturer, der må ændres for alle, hvis vi skal have alle med.

"Ikke alle har lige adgang til "lykkelig uvidenhed"

*Det er derfor min kunst er et oplysningsprojekt
det er derfor min kunst*

*er politisk, explicit
nødråb, appel*

*jeg har ikke privilegiet
at skrive for sjov"*